

Svenska Canada-Tidningen
Printed and published every Thursday by
THE CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd.

PRENUMERATIONSPRIS:
Helt år i förskott \$2.00
Helt år till förenäta \$1.50
Helt år till Sverige 2.50

ANNONSER PÅ REGULAR
Efterfrågan 3 dagar \$1.50
Efterfrågan med svar 5 dagar \$2.00

Torsdagen den 27 April, 1922.

Hjältar i det allmänna livet

I DEN SERIE artiklar, som tillhandahålls oss av ledningen för United Farmers of Manitoba och vilka vi under den senaste tiden publicerat under rubriken "U.F.M. nyheter och anteckningar", finns vi en artikel med ovanstående rubrik och skriven av märket W.R.W. som vi ansett vara av sådant innehåll, att den bör återges på ledarsidan. Artikeln lyder i sammandrag som så:

"Det stora värdet av en man med karaktär och duglighet för en kommun var aldrig bättre illustrerat än i det arbete, som utförts av fyra unga män, vilka undervisar i skolorna runt Lac du Bonnet distriktet, vilket upptäcktes av två talare utöända av den provinssiella farmorganisationen i Winnipeg.

Alla till nordost om staden i ett settlement, som är ganska väl fördelat mellan norra och södra, har en ung engelsman hand om skolan. Han sköter sig ej endast bra som lärare, utan är i ordets verkliga betydelse en tjänare för hela kommunen. För en tid har han fyllt platsen som sekreterare för den lokala kommunföreningen. Då ett möte behöves, så är det han, som sköter om annonseringen och hopkallandet. Utan att tänka på att göra något ovanligt skaffade han ett spann, för vilket han betalade ur egen ficka, för att bege sig till staden och hjälpa till med att arrangera United Farmers arbetsledning. Han vinner för sig själv det slags storhet, som är värt något — nämligen storheten av den, som tjänar sin nästa.

Nio mil nordost om staden i mitten av ett tätt befolkat rutheniskt settlement har en ung irländare hand om skolan. Det sägs att han först tog det ganska lätt och ledigt, så att en ung slingsförlämnad morgon blev familj och försökte sig på att draga läraren i håret. Men detta upprepades ej. Idag är sagda lärare mästare över sin skola. Han är dessutom en mycket respektfull rådgivare åt settlarna. Tack vare hans inflytande hålla sig barnen rena och snygga och samma är förhållandet med deras hem. Han diskuterar med farmarna om förbättringen av deras kreaturstammar. Kväll efter kväll går han fyra och en halv mil för att hjälpa de äldre gossarna i kvallskolan samt donerar den därför hårt förtjänta dollar för uppförandet av en cottage. Av sin kommun gör han en progressiv canadisk kommun, som med åren kommer att bliva bland de bästa.

Fyra och en halv mil längre nordöst är skolecentrum för ett annat distrikt, där en ung man från Nova Scotia, som graderats från Dalhousie universitet, för spiran. Hans skola har endast varit öppen i tre år, men allredan har han en fin grupp av unga canadensare av polsk och ruthenisk härstamning, som äro entusiastiska för läroden och två av dem äro fortsatta med vidare studier. Hans skola är för det allmänna bästa samt styr sig själv under valda tjänstemän. Föreläsningar mötas ej med meningens besträffning. De diskuteras av skolrådet. Personlig sammanhållning är ett av huvudmålen. Barnen erhålla en känsla av kamratskap samt av medborgarskap och bevis. Denna lärare betjänar också kvallskolan samt ansår sin dollar till varm choklad för sina elever, av vilka många ha lång väg till skolan.

En fjärde skola, som ligger ett distans till eller mera sydöst, finansieras ej samma möjligheter för intill bekant med lärarens arbete.

Ett hälsosamt, rensande, upprättande och botande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda, ögon och ögonlock. 2 droppar efter blodfläck, automobilreor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga edert apotekare efter Murine, så ödra ägare kräva värd.

Edra Ögon

Murine Eye Remedy Co. Chicago

Han är en ung Manitoba-man, som ser till att allt är i ordning, då farmarna hålla sina möten.

Sådant arbete, som dessa unga män utföra, är grundläggande för uppbyggnaden av vår canadiska nationalitet. Det må vara stort att skörda offentlig ära och beröm, men den unge man, som ägnar sitt liv åt att i tysthet bygga upp en intelligent och progressiv canadisk anda och som med osjälviska tjänster sätter ett gott exempel, den mannen fortjänar att räknas bland de bästa av sin ras. Vem vill följa i deras fotspår?

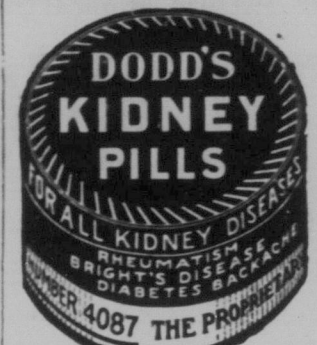
Vi vilja tillägga, att dessa fyra unga män med all säkerhet gjort sig förtjänta av detta beröm. De äro sannolikt hjälpar i det tysta. Sorgligt nog är det ej ofta man påträffar dylika osjälviska och för det allmänna bästa sig uppoffrande personer.

Amerika och Europa

LONDON-TIDNINGEN "Daily Telegraphs" New York-korrespondent gav nyligen några intressanta upplysningar om huru man i Amerika ser på de nya engelska ersättningsplanerna, skriver "Oskarshans Nyheter". Dessa gå ju i för ord ut på, att Amerika helt eller delvis skall efterskänka skadeståndersättningar med motsvarande belopp. Enligt nämnda London-tidning finnes det en liten minoritet i Amerika, den omfattar bl. a. de ledande finansmännen, som anse, att ett förslag i denna riktning är sunt och även skulle komma att visa sig gynnsamt för förenäta Staterna. Den stora majoriteten däremot, som icke förstår sig på ekonomiska frågor, uppfattar saken så: Amerika har lånat Europa 11 miljarder dollars och återbetalandet av dessa pengar skulle låta de amerikanska medborgarnas skattebördor. Detta är den allmänna, populära ståndpunkten och därför finns det ej någon som helst sannolikhet för att senaten kommer att acceptera det engelska förslaget. Även om senatorerna än så gärna vilja, så våga de icke.

Vi möta med andra ord här ånyo det som hela tiden har varit freds-traktaternas och fredspolitikkens tragedi och förhållande. Det har aldrig tjänat något till, att de kunniga votat besked, att de förutsett ökandet, de måste — eftersom de voro politiskt — lita med sanningen, eftersom folket, väljaremassorna, fördrade en drastisk politik och berusade sig i miljardfantasier. Att det ännu icke blivit något av den europeiska rekonstruktionspolitik, att det ännu framträdde några grymma krig mellan de civiliserade makterna, så var det också många, vilka i det första glädjeströmet över vapenvilan i november 1918 kunde sig tillkomligt visa om, att i och med världskrigets slut en ny härig tidsålder inbrutt, skriver vår kollega "Omaha Posten" och fortsätter: Folket hade lärt sin läxa, menade man, och med de hemska erfarenheterna från världskriget in friskt minne ansågs det som otänkbart, att någon civiliserad nation mera skulle draga svärdet till orlog mot sina grannar. Ur detta hopp följde förklarandet, att vilket många väntade sig verklig hjälp till förebyggande av vidare krig mellan de satsamma tillhörande nationerna. Samma fredsåst, som dock vid denna tiden stöddes av ett mycket blektt hopp om idén förverkligande, besjälade dem som kraftigt medverkade till genomdrifvandet av den s. k. sväringskonferensens bestämmelser i Washington detta år.

Det är nu snart fyra och ett halvt år sedan vapenvilan tiggits och fredsunderhandlingar börjades mellan de krigförande nationerna, samt nära fyra år sedan förmittling fördes mellan de ledande i kriget deltagande makterna. En icke sårdeles lång tidsperiod, det är sant, men tillräckligt lång för fredsutörens knoppar att gå i blom och ge iakttagaren en bestämd antydning om arten av de blivande fruktarna. Och alla synas ense i omdömet, att dessa icke äro vidare hoppgivande. Världen blev alls icke pånyttfod genom blodsdöpet, såsom många krigskaplan så granat uttryckte sig. Det märks icke ens, att den värld vi blicka ut över i dag, blivit det minsta reformerad — åtminstone icke i den riktning vi vanligen tanka oss välvilliga reformer. Nationernas mellanhavanden föresågs efter samma grunder som före kriget: de svagare domineras av de starkare, och mellan de senare råder samma gröna avund och rivaliserande tävlan som förr. Europa kontrolleras av Storbritannien, Frankrike och Italien. Asien av dessa tre med tillhjälp av Japan och förenäta Staterna. Det är icke blott de besegrade folken, tyskarna och österrikarna m. fl., som så bära det tunga oket; även de svagare bundsförvanterna till de segrande stormakterna, Grekland, Kina och andra med dem, få höja sig med vad de makthavande täckas bostä dem. Armenien står icke på någon nutidskonferens agenda. Turken får bo kvar i Europa och tillståndet att husa i Mindre Asien efter godtycke. Och i trots av alla avspäningsförsök tyngas

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdom, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

porten. Det andra för Amerika olyckliga resultatet, nämligen ett utarmat och skuldtryckt Europas sviktande köpkraft låter sig däremot icke avvärja. Och det skulle betyda, att läven om den amerikanska industrien i någon mån kunde hålla sig över vattent för ett betalande Europa, så skulle farmarna i Västen och Södern bli ohjälpligt skadade. Och den avtynande exporten skulle förtplanta sin förlamande inverkan vidare till sjöfarten, till försäkringsväsendet, till bankväsendet, o.s.v.

Allt detta är alldeles påtagligt och naturligtvis för länge sedan insett av de amerikanska finansmännen. Men folket, väljaremassorna, som bestämma senatens och därmed regeringens hållning, frömmar gyllene drömmar om "skyskraparguldkälen", och sannolikt behöves det där som i England bittra erfarenheter, innan det amerikanska folket förstår vad det europeiska guldets kostar.

Världen är sig lik

LJKSOM det under den långa fredsperioden närmast före världskriget fanns en hel hop gott folk, som var absolut övertygat om, att världsförbättringen gjort sådana framsteg, att det ej mera kunde bli några grymma krig mellan de civiliserade makterna, så var det också många, vilka i det första glädjeströmet över vapenvilan i november 1918 kunde sig tillkomligt visa om, att i och med världskrigets slut en ny härig tidsålder inbrutt, skriver vår kollega "Omaha Posten" och fortsätter: Folket hade lärt sin läxa, menade man, och med de hemska erfarenheterna från världskriget in friskt minne ansågs det som otänkbart, att någon civiliserad nation mera skulle draga svärdet till orlog mot sina grannar. Ur detta hopp följde förklarandet, att vilket många väntade sig verklig hjälp till förebyggande av vidare krig mellan de satsamma tillhörande nationerna. Samma fredsåst, som dock vid denna tiden stöddes av ett mycket blektt hopp om idén förverkligande, besjälade dem som kraftigt medverkade till genomdrifvandet av den s. k. sväringskonferensens bestämmelser i Washington detta år.

Det är nu snart fyra och ett halvt år sedan vapenvilan tiggits och fredsunderhandlingar börjades mellan de krigförande nationerna, samt nära fyra år sedan förmittling fördes mellan de ledande i kriget deltagande makterna. En icke sårdeles lång tidsperiod, det är sant, men tillräckligt lång för fredsutörens knoppar att gå i blom och ge iakttagaren en bestämd antydning om arten av de blivande fruktarna. Och alla synas ense i omdömet, att dessa icke äro vidare hoppgivande. Världen blev alls icke pånyttfod genom blodsdöpet, såsom många krigskaplan så granat uttryckte sig. Det märks icke ens, att den värld vi blicka ut över i dag, blivit det minsta reformerad — åtminstone icke i den riktning vi vanligen tanka oss välvilliga reformer. Nationernas mellanhavanden föresågs efter samma grunder som före kriget: de svagare domineras av de starkare, och mellan de senare råder samma gröna avund och rivaliserande tävlan som förr. Europa kontrolleras av Storbritannien, Frankrike och Italien. Asien av dessa tre med tillhjälp av Japan och förenäta Staterna. Det är icke blott de besegrade folken, tyskarna och österrikarna m. fl., som så bära det tunga oket; även de svagare bundsförvanterna till de segrade stormakterna, Grekland, Kina och andra med dem, få höja sig med vad de makthavande täckas bostä dem. Armenien står icke på någon nutidskonferens agenda. Turken får bo kvar i Europa och tillståndet att husa i Mindre Asien efter godtycke. Och i trots av alla avspäningsförsök tyngas

Skunk och Skunk-kult

Tilläggnat ni vet väl vem, av KAL.

Skunkens (Mephitis) så kallad efter det indianska Seganku, torde vara det mest amerikanska av alla djur. Den tillhör nämligen The United States och finnes icke utom Amerika. Dess mest framstående egenskap är dess förmåga att avskräcka en stinkande vätska. Denna vätska är skunkens enda men mycket effektiva försvarsvapen, ty skulle något motstånd nota, så har den bara att stinka, och motståndet viker. Skunkens tillhör natten, ty natten skyddar mot dödade kulor.

Enligt den gamla totemtrons stå vissa människosläkten i förväntskap till vissa djurarter. Om vi ge akt på märkena torde det nog vara möjligt att upptäcka likheterna mellan vissa människosläkter och den fyrbenta familjen, Mephitis. Av gammalt förgulade man vissa djurarter även av andra skäl. Dyrkade man skilunda den starka, taliga arbetskraften, fick gudomligheten gärna formen av en ox. Dyrkade man däremot modet och stridskraften, tänkte man sig gudomligheten mera lik ett lejon.

De, vilkas totem oxen är, träla sakt men jämt under sina lass, och tjäna utan motgäldelse den, som äger oket och tömmen, och i sin bönsucka de om tålmod och outomteligt styrka. De, vilkas totem lejonet är, de ästunda också styrka, men icke för att kunna dra lass, utan för att kunna följa offer och motståndare blodiga till marken, och deras böns är en böns om riklig tillgång på rov. De däremot, vilkas totem skunken är, behöva varken styrka eller mod. Deras ärestånd går ut på att bli effektiva stinkare — d. v. s. att kunna göra livet så otrevligt för alla, som komma i deras närhet, utan att tillhåra deras egen skunkfamilj, att de tillslut bli lämnade i okvald besittning av vad de föredraga att kalla sitt, och deras böns är en böns om en stinn stinkblod.

De mänskliga skunktyperna kallade vi fördom skandalgängare. De skanda nästans goda namn och rykte. Då ånågs trafiken föraktlig. Nu hava emellertid våra välväsa regeringar varit saken om hand och gjort skandalgängar till statsangälgighet och för dess särskilda rikt inrättat ett särskilt regeringsdepartement, "The Public Information". Lord Northcliffe, världsmästare kapets innehavare inom denna branch, lär nu hava slagit kaffesysterarnas högsta rekord med 1,900 mot 1. "The Public Information" exproprierade sig vi veta all heder i världen och delade sedan ut så små dringar efter förtjänst. Från alla motståndare och stundom även från neutraler, tog den väntande grand av heder, som dessa trodde sig äga. Ja, det var en stor och skön tid — och för all del den har ingalunda lämnats oss ännu. Tidningarna, som under den stora Northcliffes ledning fingo utföra den mesta stinkningen, fingo nu på allvar blodiga tand, och en del av dem jag nu på egen hand efter den nu till heders kända skunkmotoden. På den tid "The Public Information", så kallat skandalgängari, förvaltdes av kaffesysterarna, kunde man åtminstone få höra åt jag vet personer, som fått tjugo års fängelse därför, att de talat ringaktande om den höga sporten. Likasom skunkodden var helig i Egypten och den vita kon annu är det i Indien, så har skunken blivit Amerikas heliga djur. —

Och även om det nu bara är en liten tidningsbyrå, som officierar i hans namn, så är det inte fritt utan att vi betagas av en viss raddhåga, ty så vi förnåra, så kan det handa, att det kommer att lukta skunk om oss hela återstoden av vårt liv. — Därför böra vi döma tillt äro över dessa, som på grund av sin stora raddhåga ännu ligga på magen och prisa skunken, ty den varit given en sådan underbar makt att stinka, och bland skunkar är den bäst, som stinker värst.

Enligt naturens ordning har en skunk en viss rätt att stinka — men kalla sig annat än skunk, det borde en skunk icke ha rätt till.

VI SVENSKAR

nu redo att samarbeta med olika tänkande när det gäller främjandet av våra (skandinavisk-canadiska) intressen. Många människor kunde nämnas bland våra landsmän av de, som under de sista åren stridit hårt, under ogynnsamma förhållanden, och betydliga svårigheter, att hålla svenskarnas och andra skandinaviska namn i anseende. De hava vunnit, och vi kunna idag glädjas över att Skandinavien söner och dottrar anses som de bästa och mest önskvärda immigranter i vårt nya adoptivland. Låt oss därför understöda dessa i deras arbete, ty vi kunna göra detta bäst genom solidarisk understöda till sådana av våra landsmän som så vunnit erkännande och tillit av vårt lands medborgare, av olika nationaliteter, att de anförtrödda publika sysslor av olika slag och inom olika brancher. Därigenom, och därigenom endast, kunna vi bevisa Canadas befolkning av våra landsmäns duglighet, och befrämja allas värd på Glöm icke att alla som, på vad sätt som helst, äro inom publikens ögonkrets, alltjämt äro utsatta för kritikens vassa pilar och att de behöva vår hjälp och sympati, ävenså, att de värderar något som givits av landsmän och landsmaninnor. När vi på något som helst sätt lättar en landsmäns börd, så göra vi oss själva en tjänst.

Solidariteten bland andra nationaliteter i Canada är alltför sällsynt. Närhet något vilket i någon mån kan anses befrämja deras särskilda intressen är under publik behandling, givna alltid, bland dem, allmänt understöda. Detta kan dock icke alltid sägas om svenskarna. De "kungliga svenska avundsjukan" dyker för ofta upp hos oss, och förhindrar oss att arbeta och sträva i sådan riktning som, under motsatta förhållanden, skulle i längden befrämja våra egna intressen och vårt eget väl.

Vi kunna vara stort värde till vårt nya adoptivland genom att söka planter i dess liv sådana av våra fädernas anor som äro värda att överföras, men detta kan endast göras genom våra egna män och kvinnor. Låt oss därför tillfälligt tilltägga, kämpa för våra landsmäns och landsmaninnors värd och framgång, och sålunda våra behjälpliga i höjandet av vårt anseende som Canadiska medborgare av svensk härkomst.

H. P. A. Hermanson. Buchanan, Sask., april 17, 1922.

Arbuckles komiska filmbilder kommer inom 20 dagar att visas på försök. Hopplas att publiken demonstrerar kraftigt nog, så att vi för all framtid slippa se dem.

Bröllop i två svenska pionärfamiljer.

I Campbell River, det av svenskar ägda samhället i östra kusten av Vancouver-ön, firades den 7 april bröllop därråd kontrahenterna voro Oscar Thulin och Agnes Anderson båda uppföstrade i det på andra sidan sundet belägna likaledes svenska samhället Lund, i vilken plats såväl som annorstädes i dessa kusttrakter äro välskända och aktade; brudgummen av svensk och bruden av dansk börd. Familjefesten fortjänar omnämnande i tidningen, även på grund av att såväl brudgummens fader Fred Thulin, som farbrodern Charles Thulin äro av dessa kusttrakter första bebyggare och föregångsman.

Vigsel och bröllop hölls i Willows Hotel tillhörande mr Charles Thulin brudgummens farbror och den så där ceremonien skedde såväl som hotellets stora matsal hade högtiden till ära prytt på bästa sätt. Bruden led-sades in av sin fader mr. A. Anderson, medan mr. Carl Thulin och miss Lily Thulin, brudgummens kusiner tjänstgjorde som marskalk och brudtärna. Sedan vigseln förtäts begav sig brudpar följda av bröllopsläskäpet, släktingar och nära vänner till brudparet, till hotellets stora matsal där mr och mrs Charles Thulin låtit framdruka den mest rikliga bröllopsmåltid. Herrskapet Thulins som äro kända i dessa kusttrakter, för sin stora gästfrihet och gästvänlighet hade ej lämnat någon möda osjälvt, varför och de som hade förmånen att få vara med som gäster hade orsak att vara tillfredsställda.

Efter återkomsten från sin bröllopsresa komma de avgifta att vara bosatta i Campbell River. Då såsom redan nämnt, såväl brudgummens fader som farbror äro föregångsman och banbrytare härute, torde det vara alldeles på sin plats att ägna även dem ett omnämnande i sammanhang med ovanstående bröllopsreferat. Fred Thulin och Charles Thulin äro emellanåt till börden födda i Tryserums socken, Kalmar län. De ha under en lång följd av år bedrivit stor skogsavverkningsverksamhet, under namnet Thulin Brothers, äro ensamma ägare av tvänne samhällen, nämligen Campbell River i Vancouver-ön, där Charles T. v. med sin familj bor. De båda bröderna äro ägare av flera hotell, stora departemangshandelsbodrar, hästar, där praktiska motor-, och segelbåtar byggas, ångbåtsbyggor, drug store, sjukhus för sina arbetare, garage, ha postkontor, m. m. Sålunda har den äldre brodern Chas. Thulin varit postmästare i 20 år, och var den första postmästaren efter hela British Columbias kust, norr om Vancouver.

Hotellen Willows Hotel i Campbell River och Malaspina Hotel i Lund äro kända av turister från många ställen på Jorden, vilka på sommaren komma hit för att för längre eller kortare tid njuta av de storslagna kustscenerna, fiska, segla o. s. v. Det är dock ett stort misstag som Charles Thulin här begått, och för vilket han av den som skriver detta blivit skarpt förebrådd och det är att han ej givit sin stad Campbell River ett svenskt namn. Samhället är beläget alldeles invid havet, så att tidvattnet går nästan till gatan framför de tvänne hotellens och från vars fönster man under stormen kan iakttaga havet och andra stora fiskar, varför de "for hand". De höga timret i arbeten av någon havsvik, grävde diken genom tidelandet och flottade på så sätt stockarna ut till havet där timret såldes till någon av de små ågverken som uppstod. Efter hand växte deras rörelse tills de omsider blev norrvästskustens största timmerkontraktörer, anställande många hundra män i arbetet och nu behövs de ej själva hugga och flotta sitt timmer. I den ringa begynnelsens dag vid tiden för anläggandet av staden Campbell River existerade ännu ej någon ångbåtsstrafik efter kusten eller någon arkipelagen, mellan fastlandet och Vancouver-ön, utan måste Thulin bröderna medelst robbat frakta sin provision uppefter kusten, vilka färder voro fulla av faror och svårigheter av alla slag. Emellertid till yttigare tekniska dessa svenska banbrytare förnåddas ingår ej i denna artikel varför det må vara nog med det ovan nämnda.

H. Bergman, Victoria, B. C.

SKYDDA EDRA VÄRDESAKER

Om förvarade i ert hem kunna eld eller tjuvar beröva er dem. Våra föreståndare skola med glädje omtala för er det skydd, som fås genom ett SÄKERHETSFAK

Inbetalt kapital och reservfonder \$40,000,000

Dr. L. E. Lovegren

Skandinavisk Tandläkare
Kontorstid: 8.30 till 5.30
Telefon A-8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall

Dr. J. Boulanger

Eftergraderad i Paris och
New York sjukhus.
SPECIALITETER: Buk-kirurgi,
Kvinnosjukdomar, Genito-
Urinary laboratorium
X-RAY LABORATORIUM
Kontor och bostad:
1007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta
Telefon: 2009.

Dr. S. C. Peterson

SPECIALIST I Hud, Köns, Urin-
och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10-12; 3-5; 7-8.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON

LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstid: från 2 till 4 endast
eftermiddagen
Bostad: 407 - A 7067 - A 7188

Dr. T. Glen. Hamilton

LÄKARE
210-212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.
Kontor: 401 Eyre Building; Tel: A 5921
Bostad: 46 Alway Ave.; Tel: B 8144

DR. M. B. HALLDORSON

SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstid: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.
WALTER S. JOHNSON
Den enda skandinaviska juvele-
ri i Edmonton
Specialt uppmärksamhet ägnas ordrens
per post samt reparation av klo-
kor per post.
10356-101 St., Edmonton, Alta.

Dr. Martel's Kvinnopiller

för Kvinnliga Sjukdomar
25 Års standard för uppkjuten och
smärtfull menstruation. Försäglat
tjänkpet, alla apotekare eller direkt
per post. Pris \$2.50. Knickerbocker
Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto,
Canada.